P6_TA(2009)0091

Ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2009 om ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten (2008/2182(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår[1],

- der henviser til Rådets direktiv 97/80/EF af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn[2],

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

- der henviser til sine beslutninger af 7. juni 2007[3] om kunstneres sociale status og af 3. september 2008 om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008[4],

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0003/2009),

A. der henviser til, at der er omfattende og vedvarende uligheder med hensyn til beskæftigelses- og karrieremuligheder mellem kvinder og mænd inden for scenekunsten,

B. der henviser til, at de mekanismer, der fører til disse uligheder mellem mænd og kvinder, bør analyseres grundigt,

C. der henviser til, at princippet om ligestilling af mænd og kvinder skal gælde for alle aktører inden for scenekunsten, inden for alle discipliner, alle strukturer (produktion, udbredelse og undervisning) og alle aktiviteter (kunstneriske, tekniske og administrative),

D. der henviser til, at mænd og kvinder ikke tegner sig for lige store andele af de forskellige fag inden for scenekunsten, og at denne grundlæggende ulighed suppleres af forskellen i arbejds- og beskæftigelsesvilkår og med hensyn til indkomst,

E. der henviser til, at der er forskellige grader af ulighed med hensyn til adgangen til beslutningstagende funktioner, produktionsmidler og netværk til udbredelse inden for alle scenekunstens discipliner,

---

1 EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15.
2 EFT L 14 af 20.1.1998, s. 6.
3 EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 223.
4 Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2008)0399.

F. der henviser til, at målsætningen om lighed inden for scenekunstens fagområder forudsætter, at det systematisk sikres, at begge køn er repræsenteret,

G. der henviser til, at talent ikke alene er afgørende for den kunstneriske kvalitet af en forestilling eller for karrieremæssig succes, og at større hensyntagen til repræsentationen af mænd og kvinder inden for scenekunstens fagområder vil bidrage til at puste nyt liv i hele denne sektor,

H. der på baggrund heraf henviser til, at den opdeling mellem kønnene, der stadig findes inden for scenekunsten, bør ændres, ikke blot igennem modernisering og demokratisering af sektoren, men også igennem fastsættelse af realistiske ligestillingsmål, der fremmer den sociale retfærdighed,

I. der henviser til, at de konstaterede uligheder betyder, at der er evner og talenter, som ikke udnyttes, hvilket går ud over denne sektors kunstneriske dynamik, rækkevidde og økonomiske udvikling,

J. der henviser til, at de bestående fordomme alt for ofte fører til diskriminerende behandling af kvinder i forbindelse med udvælgelse og udnævnelse samt i arbejdssammenhæng, og at kvinder til trods for deres ofte højere uddannelsesniveau, interesse i videreuddannelse og stærkere netværk hyppigt har en lavere indtægt end mænd,

K. der henviser til, at hindringerne for ligestilling af kvinder og mænd inden for denne sektor er særligt vedholdende og berettiger en særlig indsats for at mindske de konstaterede uligheder under hensyntagen til den løftestangseffekt, som dette kan have på samfundet som helhed,

L. der henviser til, at den sociale sikring for både kvindelige og mandlige kunstnere er meget mangelfuld, hvilket navnlig for kvinder resulterer i dårligere indkomstforhold,

1. understreger, at ulighederne mellem mænd og kvinder inden for scenekunsten er omfattende og vedvarende, og at den ulige kønsfordeling inden for denne sektor kan påvirke hele samfundet i betragtning af aktiviteternes særlige art;

2. fastholder, at det er absolut nødvendigt at fremme og støtte kvinders adgang til alle kunstneriske fag, hvor de stadig er underrepræsenteret;

3. gør opmærksom på, at andelen af kvinder beskæftiget inden for de kunstneriske erhverv og det offentlige kulturliv er meget lille, og at kvinder er underrepræsenteret i overordnede stillinger såvel inden for kulturelle institutioner som ved akademier og universiteter;

4. erkender, at det er nødvendigt at gøre en specifik indsats for denne sektor for at forklare, hvad det er for mekanismer og adfærdsmønstre, der skaber ulighederne;

5. gør opmærksom på, at adfærdsmønstrene kun vil ændre sig, hvis begge køn er repræsenteret, da det sikrer komplementaritet med hensyn til synspunkter, indstillinger, metoder og interesser;

6. fastholder, at det er nødvendigt at fremme kvinders adgang til alle kunstneriske fag og alle de fagområder inden for scenekunsten, hvor de stadig er underrepræsenteret, og opfordrer medlemsstaterne til at fjerne alle hindringer for kvinders adgang til toppen af kulturinstitutionerne samt til akademierne og universiteterne;

7. understreger, at forskelsbehandlingen af kvinderne udgør en trussel for udviklingen inden for kultursektoren, der berøves talenter og kompetencer, og gør opmærksom på, at talenter har behov for at møde publikum for at blive anerkendt;

8. anmoder om, at der træffes foranstaltninger til forbedring af kvindernes repræsentation i institutionernes ledelse, navnlig igennem fremme af ligestillingen i kulturvirksomheder og -institutioner og i faglige organisationer;

9. opfordrer aktørerne inden for kultursektoren til at forbedre repræsentationen af kvindelige kunstnere og deres værker i forbindelse med programmer, kunstsamlinger, udgivelser og høringer;

10. konstaterer, at de fremskridt, der er gjort med hensyn til ligestilling af kvinder og mænd, vil gøre det muligt gradvist at sikre begge køns repræsentation i forbindelse med arbejdsteam, programlægning og faglige møder, hvor der for øjeblikket ofte er tale om en opdeling mellem kønnene, der ikke svarer særlig godt til samfundets behov;

11. understreger, at det er vigtigt så vidt muligt at sikre ansøgernes anonymitet, og at det er nødvendigt fortsat at afholde prøver bag en skærm ved ansættelse af orkestermusikere, da denne metode har fået kvinder ind i musikensemblerne;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at tage fat på første etape i kampen mod ulighederne inden for scenekunsten, hvor det sikres, at det køn, der er i mindretal, repræsenterer mindst en tredjedel inden for alle brancher i denne sektor;

13. opfordrer medlemsstaterne til

    a) sammen med deres kulturinstitutioner at overveje, hvordan de bedst kan indkredse de mekanismer, der forårsager uligheder, med henblik på så vidt muligt at undgå enhver form for kønsdiskrimination

    b) at fjerne alle hindringer for kvinders adgang til toppen af de mest anerkendte kulturinstitutioner

    c) at indføre nye metoder for arbejdstilrettelæggelse, uddelegering af ansvar og arbejdstidsstyring inden for denne sektor, hvor der tages højde for de tvingende omstændigheder, der gør sig gældende i kvinders og mænds privatliv

    d) at tage til efterretning, at det inden for denne sektor, hvor atypiske arbejdstider, høj mobilitet og sårbarhed med hensyn til beskæftigelse er normen, hvilket stiller kvinderne endnu svagere, er vigtigt at finde kollektive løsninger for at sikre børnepasning (åbning af vuggestuer i kulturinstitutioner med åbningstider, der er tilpasset prøve- og spilletiderne);

14. gør kulturinstitutionerne opmærksom på, at det er absolut nødvendigt, at det demokratiske

princip om, at lige arbejde udført af mænd og kvinder skal aflønnes med lige løn, følges i praksis, hvilket ikke altid er tilfældet inden for kunstsektoren og en række andre sektorer;

15. opfordrer endelig medlemsstaterne til inden for scenekunsten at foretage sammenlignende undersøgelser af den faktiske situation i de forskellige EU-lande for at lette udformningen og gennemførelsen af fælles politikker samt udarbejde statistikker til sammenligning og måling af fremskridt;

16. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre den sociale situation inden for kunst- og kulturområdet under hensyntagen til de forskellige ansættelsesvilkår og til at forbedre den sociale sikring;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter.